

A Secunda Philippis, euestigio in primo congressu unico uulnere cecidit. Post hanc Parthoē: quam septies ex prouocatione hostem superasse aiebant, initia pugna est interempta. Quartam deinceps Eribiam, quæ bellicis rebus apertam fortitudinem præ se ferens, aliorum auxilium renuebat, opinione decepta, cum fortiorē offendisset, Hercules interfecit. Dehinc Celeno, Eurybia, Phœbe, Artemis uenatrix ab eo perempta. Post has Deianirā, Astriam, Marpem, Termessam, Adippem deuicit: quæ cum uirginitatem seruare iurasset, iustitiam seruavit, uitā nequaquā saluare potuit. Menalippe, quæ Amazonibus præterat, præcipua excellens fortitudine, imperium abiecit. Hercules clamoribus sublati, multitudinē in fugam uersam insecurus, Amazonū gentem delevit. Ex captiuis Antiope Theseo largitus est. Menalippæ sublato baltheo salutem dedit. Decimus deinceps labor ab Eurystheo Herculi iniunctus, ut Geryonis boues, qui in Iberia loca uersus Oceanum sita pascebantur, ad se deduceret. Hercules sciens hunc laborem magni difficultatis esse certaminis, exercitū præparauit huic aptum expeditioni. Vulga erat per orbē fama, Chrysauroū (hoc enim à diuitijs nomine traxerat) qui uniuersa Iberia imperaret, tres habere propugnatores filios, tum robore corporis, tum armis egregios: exercitū præterea cuilibet fortissimorum milium esse. Quarū rerum gratia motus Eurystheus, existimans eam fore difficultem expugnationē, hoc Herculi certamen dixit. Atile priorū ab se gestorum memor, fidenter id periculū adiens, exercitū in Creta coegit: existimans inde facile se copias traducturum. Optimè enim sita insula est, ex qua in uniuersum orbem exercitus educi possit. Verū antea Herculi Cretenses cum latissimos honores impenderant: quib; ductus, in horū gratiā omnem feris beluis insulā ita purgauit, ut nullū agrestius animal in ea deinceps, nec ursus, nec lupus, nec serpens, nec aliud quid simile sit reperiū. Hac ideo merita in insulā cōtulit, quod lupiter ibi natus altusq; fuerit. Ex ea igitur in Libyam nauigans, Antaiū primō corporis robore ac palæstra præclarum (multos enim externos secū certamine cōgressos occiderat) ad pugnā prouocatum peremit. Tum in Libya feris beluis plena, nonnullas quas subegit oras ita do melticas reddidit, ut agrorum cultura, plantis fructiferis, uitibus, oleis, fertiles redderent. Ita Libyam antea ob feras multiplices infestā ac desertā, adeo habitabiliē cultamq; præbuit, ut nulli alteri regioni cederet felicitate. Eodem pacto scelestis nefarijsc hominibus, superbia insuper elatis principib; morte sublati, urbes reddidit felices. Tradunt Herculem ideo feras bestias hominesq; impios odisse atq; oppugnasse, quod serpentes se adhuc infantē in terfice uoluissent: quodq; uir factus imperiū subierit superbiatq; iniusti dominii, ea certamina imperantis. Post Antai mortem, in Aegyptū transiens, Bufiridem occidit regem, hospitum caede ad se accendentium grassantem. Cum transisset loca arida Libyæ, inuenito ubere solo, urbem condidit à multitudine portarum quae in ea erant, centum portarum appellatam. Eius urbis status usque ad posteriora permanuit tempora: quibus Carthaginenses maximis copijs urbem ab se expugnatam cepere. Peragata majori Libyæ parte Hercules ad Oceanum qui est ad Gades, peruenit: ibi ab utraq; continentis parte columnis positis, in Iberiam cum exercitu transiit, Chrysauriq; filios tribus magnis exercitib; fidentes, singulari prouocatione sustulit. Capta Iberia, greges boum secum adducens, iterq; per Iberiam faciens, cum quidā eius gentis rex, uir iustus præ ceteris ac probus, eum magno honore exceptisset, partem boum regi dono dedit. Quos ille Herculi dicans, singulis annis ex his pulchriorem illi taurum sacrificauit. Hos sacros in Iberia boues usque ad nostra tempora constat perseverasse. Postquam columnarum Hercules meminimus, uidetur de his amplius paulò dicendum. Montes ab utraq; latere continentis mari Oceano imminent: in quibus statuit columnas.